

de hervormde

78^e jaargang · nr 1 · januari 2018

vaan

**Orgaan van de Bond van
Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag**

- Meditatie blz. 3
- Vanuit het Hoofdbestuur blz. 10
- Onder een vergrootglas blz. 11
- D.L. Een heel groot offer blz. 13

Ds. J.H. Lammers

• *Van de voorzitter*

Een nieuw jaar

We zijn het jaar 2018 ingegaan. Als bestuur wensen we u en jou heil en zegen toe voor het nieuwe jaar. Als het van ons zou moeten komen, dan zou er geen uitzicht zijn, maar we zeggen het met de dichter van Psalm 3: Het heil is van de HEERE, Uw zegen is over Uw volk (vers 9).

Bestuursverkiezing

Op de huishoudelijke vergadering van D.V. 7 april vindt er een bestuursverkiezing plaats. Aftredend en herkiesbaar zijn ds. J.P. Nap, dhr. C.D. Groenendijk en dhr. C. Oosterom. Met dankbaarheid kunnen we u meedelen dat zij zich voor een volgende periode van drie jaar beschikbaar hebben gesteld. De statuten geven aan dat er bij een verkiezing een dubbeltal gesteld moet worden. De volgende dubbeltallen stellen we aan u voor:

1. ds. J.P. Nap
ds. D.J.W. Kok te Oldebroek
2. dhr. C.D. Groenendijk
dhr. J. Hakkenberg te Kesteren
3. dhr. C. Oosterom
dhr. W. Blankenspoor te Lunteren

Volgens artikel 11, lid 3 van de statuten heeft elke aangesloten vereniging het recht om aan deze dubbeltallen namen toe te voegen. Dit dient schriftelijk te gebeuren, uiterlijk twee maanden voor de huishoudelijke vergadering. De voorgedragen personen moeten lid zijn van een aangesloten vereniging en vooraf schriftelijk verklaren dat zij met de kandidaatstelling akkoord gaan.

Regelingscommissie

Dhr. H. van der Steeg uit Bruchem heeft te kennen gegeven dat hij zich terugtrekt uit de regelingscommissie. Zeventien jaren heeft hij allerlei werkzaamheden bij de huishoudelijke vergaderingen en op de bondsdagen verricht. We danken hem voor alles wat hij heeft gedaan en wensen hem Gods zegen toe. We hopen dat dhr. H. Ruiter uit Putten met vreugde het werk mag overnemen.

Dhr. H. van der Steeg

• De kopij voor het februari-nummer moet vóór 20 januari bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

• *in dit nummer*

Van de voorzitter.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.....	4
Bijbelstudie n.t.....	7
Vanuit het Hoofdbestuur	10
‘Onder een vergrootglas’	11
Dordtse Leerregels (hoofdstuk 2, 1-5).....	13
Organisatienieuws	15
Boekbespreking.....	16
Overlijdensbericht.....	16

Adres administratie:

Hervormd Bonds bureau, Beatrixstraat 20a,
3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699

Email: bonds bureau@filternet.nl

Bankrekening: NL08RABO0377871559

t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Openingstijden Hervormd Bonds bureau:

Maandag t/m donderdag van 8.30-11.30 uur.

Vrijdag gesloten.

Kom achter Mij!

*En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.
Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem.
(Mattheüs 4: 19-20)*

Het is maar een vreemd verhaal. Daar staan twee jongens: Petrus en Andreas. Ze werpen een net in de zee. Er komt Iemand langs. Hij ziet ze. Hij roept ze. Meteen laten ze heel hun bedrijf achter en volgen. Even verderop staan weer twee jongens: Jakobus en Johannes. Ze zijn de netten aan het repareren in het schip bij vader Zebedeus. Er komt Iemand langs. Hij ziet ze. Hij roept ze. Meteen laten ze heel hun bedrijf achter en volgen.

Geen overleg of bedenktijd. Jezus ziet, roept en ze volgen meteen. Wat roept Hij dan? Drie woorden: 'Kom achter Mij.' Drie woorden en ze zijn verkocht. Hoeveel woorden had u trouwens nodig om Jezus te volgen?

Het geheim

Hoe kan dit nu? Kwam de Heere Jezus op het juiste moment? Nee, want het bedrijf van je vader laten varen, dat doe je niet zomaar. Waarom gaan deze jongens dan meteen achter die vreemde Rabbi aan? Is het volgen van Hem zo aantrekkelijk? Nee, ook dat kan het niet zijn. Niemand zit er op te wachten. Er zijn zoveel dingen die Hij van mij vraagt waar ik totaal geen zin in heb. Luister maar eens naar de Bergrede (Mattheus 5-7). Het geheim van hun directe volgen ligt alleen bij Jezus

Zelf. Wanneer Hij roept, komt een mens in beweging.

Ongewoon

Erg gebruikelijk was dat trouwens niet. In die tijd waren er heel wat interessante figuren in Israël. Geleerde heren die thuis waren in de filosofie of in een bepaalde traditie van het Jodendom. Iedereen zocht zijn eigen leider uit: 'Mag ik bij u op les? Uw zienswijze spreekt me namelijk wel aan.' Zo ging dat in die tijd. Alleen de Heere Jezus wacht niet tot mensen naar Hem komen. Hij doet het precies omgekeerd. Hij loopt langs, ziet, roept en meteen volgen ze Hem. Zo doet Hij het ook vandaag. Hij komt langs in de verkondiging van het Woord. Hij ziet, roept en je zit er aan vast.

Eenvoudigen

Wie roept Jezus eigenlijk? Geen rijken, geen edelen, geen geleerden, maar eenvoudigen. Kijk maar waar ze wonen. Jezus gaat er Zelf tussen wonen (Mattheus 5: 13). Niet bij de tempel, niet in de buurt van de farizeeërs, maar in een gebied dat jaren geleden door de Assyriërs is verwoest. De mannen zijn neergeschoten, de vrouwen verkracht en de huizen geplunderd. Hier gaat het woord van Jesaja in vervulling (Mattheus 5: 14-16). Hij komt voor het land van duisternis en schaduw van

de dood. Hij komt in het 'armezondaarsland'. Daar haalt Hij Zijn leerlingen op. Ook vandaag. Houd er maar rekening mee.

Gevolg

Waarom roept Jezus deze leerlingen? Alle nadruk valt op Hem. Het gaat om een persoonlijke band. Hij roept Zijn leerlingen achter Hem de kruisweg op. Een weg waarop je tegen jezelf aanloopt. Een weg waarop er een kruis gaat door je eigen wil en wet. Alleen het is de weg achter Hem en dat is gewoonweg verrukkelijk. Jezus doet immers alles. Hij zet

Zijn wil in Zijn volgelingen door. Hij zegt: 'Ik zal je visser van mensen maken.'

Hoopvol, nietwaar? Wie achter Hem aan gaat komt echter niet bij gevierde en succesvolle mensen terecht. De vier jongens zijn nog maar net geroepen en ze zitten meteen midden tussen verformfaaide en verkreukelde lieden (Mattheus 5: 24). Zou daar ook vandaag niet de toekomst van de kerk liggen? Jezus zet ons er midden in. Hij drijft er ons heen. Hij komt langs, ziet en roept met dezelfde kracht van toen: 'Kom achter Mij!'

Ds. W.P. Emaus

• *Bijbelstudie o.t.*

Job 40

Gods tweede antwoord aan Job

De Heere stelde aan Job indringende vragen (Job 38: 1-8). Waar was Job toen de almachtige God de aarde schiep? Indringende vragen, waarin we horen: moet Ik, de grote God, verantwoording afleggen aan een nietig mens? Wat zal Job op deze indringende vragen antwoorden? In hst. 39: 37 en 38 lezen we dat Job zich verootmoedigt. **“Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond. Een keer heb ik gesproken, maar ik zal niet antwoorden; twee keer, maar ik zal niet verdergaan”**. Job zal zwijgen. Echter, God wil meer dan een zwijgende houding van Job. Daarom gaat God met Zijn vraagstelling verder:

Vers 1:

“Daarna antwoordde de HEERE Job uit een storm en zei...”. Zie ook hst. 38:1.

Storm en onweer zijn openbaringen van Gods majesteit (Ex. 14:21; 15: 8; 1 Kon. 19:11).

Vers 2:

“Omgord nu als een man uw heupen, dan zal Ik u ondervragen. Maak Mij eens bekend: ”. Zie ook hierbij het eerste antwoord van de Heere aan Job in hst. 38:3. Daar precies dezelfde woorden. Job moet zijn kleed omgorden, optrekken, en het met de gordel om zijn lichaam binden, zodat hij zich vrij bewegen kan. Dat betekent hier dat hij zich

moet voorbereiden op de strijd. **“dan zal Ik u ondervragen”**. God gaat Job Zijn vragen stellen om hem zijn volstreekte nietigheid te laten gevoelen.

Vers 3:

“Wilt u ook Mijn recht vernietigen? Wilt u Mij schuldig verklaren, opdat u zelf rechtvaardig bent?”. Hier wordt een zeer belangrijk verwijt uitgesproken: wil Job soms Gods recht teniet doen? Wil Job God in het ongelijk stellen om zelf gelijk te hebben? Gods verwijt is niet alleen dat Job Zijn beleid bekritiseerd heeft, maar vooral dat Hij de rechtvaardigheid daarvan in twijfel heeft getrokken. Vandaar deze indringende vraagstelling met het doel dat Job zijn volstreekte onvermogen inziet om de plaats van God in te nemen. Vandaar de volgende vraag in vers 4.

Vers 4:

“Hebt u een arm zoals God? En kunt u, zoals Hij, met uw stem donderen?”. De arm is een beeld van macht; met de arm wordt gezag uitgeoefend. De strekking van deze vraag is helder: heeft Job zo'n sterke arm als God en kan hij een even krachtig geluid laten horen als God, wanneer Hij Zijn stem in de donder laat horen?

Vers 5:

Wanneer Job dan zo machtig is, laat hij zich dan als een koning tooien met majesteit en glorie! **“Tooi u nu met trots en hoogheid, en bekleed u met majesteit en glorie”**.

Woorden met een ironische lading: wanneer Job meent beter te kunnen regeren dan God, moet hij zich maar eens met dezelfde majesteit en glorie tooien!

Vers 6:

Dan moet hij ook zijn uitbarstingen van toorn kunnen uitgieten en alles waarnemen wat trots en hoogmoedig is. **“Verspreid de verbolgenheden van uw toorn, en zie elke hoogmoedige en verneder hem”**. Wanneer Job een koning-rechter wil zijn, dan moet hij zich ook zo kunnen gedragen, nl. zijn toorn uitstorten en de hoogmoedigen terneer werpen. **“De verbolgenheden van uw toorn”**. Letterlijk staat er: de uitbarstingen van uw toorn. Gods gerichten worden hier op menselijke wijze voorgesteld als uitgietingen van niet in te houden toorn. **“en zie elke hoogmoedige...”**. Dat betekent: geef er nauwlettend acht op. Job zal op zijn minst alwetend dienen te zijn om in plaats van God als wereldrechter te kunnen optreden.

Vers 7:

Daarom aan Job de taak om alle hoogmoedigen te onderwerpen en de goddelozen direkt te verpletteren. **“Zie elke hoogmoedige en onderwerp hem, en verpletter de goddelozen op hun plaats”**. Dit vers lijkt sterk op het voorgaande vers, waarbij de herhaling voor nadruk zorgt. De waarnemingen van Job zullen grondig en zuiver moeten zijn!

Vers 8:

“Verberg hen tezamen in het stof; omwikkel hun gezichten in het verborgene”. Laat Job deze goddelozen (vers 8) verbergen in het stof en opsluiten in het verborgene. Met “stof” en het “verborgen oord” wordt hier het graf bedoeld. Bij het “verborgene” kunnen we denken aan de onderwereld.

Vers 9:

Wanneer dit alles Job zal lukken en zijn rechterhand hem de overwinning geeft, dan zal

God hem loven! **“Dan zal ook Ik u prijzen, omdat uw rechterhand u verlost heeft”**.

Wanneer Job in volmaakte rechtvaardigheid de wereld zou kunnen richten, dan zou God Zelf hem de lof niet onthouden! Dan zouden de rollen omgedraaid worden: Job als God verheerlijkt en God onder hen, die de eer van Job bezingen!

Duidelijk is intussen dat de Heere in deze woorden ingaat op Jobs kritiek op Zijn wereldbestuur. Hij daagt Job uit om het beter te doen, maar wat stelt Job als nietig mens hierin voor? Het zijn indringende vragen, die de Heere hier aan Job stelt (vers 3 en 4). Moet de heilige en rechtvaardige God verantwoording afleggen voor de rechtbank van Jobs (en ons!) verstand? God geeft Job geen *verklaring* van al zijn ellende. Job heeft nooit geweten, dat de satan God had uitgedaagd (hst. 1 en 2). Echter, God geeft geen verklaring, maar komt wel naar Job toe in Zijn *openbaring*. Zo moet Job (en ook wij!) onder de indruk komen van Gods verhevenheid en eigen nietigheid. En het komt ook zover in hst. 42: 2-4. Daar horen we straks Jobs reactie op Gods tweede toespraak in hst. 40 en 41.

Om Job nog meer onder de indruk te brengen van Gods grootheid, volgt nu de beschrijving van de behemoth. Het is een groot en sterk beest wat doet denken aan een nijlpaard of een dinosaurus (zie SBOT, p. 769).

Vers 10:

“Zie toch, de Behemoth, die Ik gemaakt heb, evenals u, hij eet gras, zoals een rund”. “Behemoth”: het is een meervoudig woord. Letterlijk: het reuzendier. De meeste uitleggers denken aan een nijlpaard. Dit kolossale beest is meer dan vier meter lang,

anderhalve meter hoog en weegt twee à drie duizend kg. “evenals u”. God zegt: Ik heb de behemoth gemaakt, evenals u (Job). Waarom deze toevoeging? God wijst Job erop dat dit kolossale dier een schepping van Zijn hand is. Wat stelt Job voor vergeleken met dit kolossale beest? Opdat Job zijn geringheid gaat gevoelen.

Vers 11:

Vervolgens krijgt Job de oproep eens goed op de kracht van de lendenen te letten en op de buikspieren van de behemoth. **“Zie toch de kracht in zijn lendenen, en zijn sterkte in de spieren van zijn buik”**. Het gaat over de kracht van het dier zoals Job dat op afstand kan zien.

Vers 12:

“Als hij wil, is zijn staart als een ceder; de pezen van zijn dijzen zijn samengevlochten”. Het dier kan zijn staart spannen als een ceder en er zijn spierbundels op zijn dijzen. Het kolossale dier maakt een geweldige indruk en doet naar grootse beelden grijpen.

Zo ook in vers 13 en 14:

“Zijn beenderen zijn als stalen brons, zijn gebeente is als ijzeren stangen”. In vers 14 wordt de behemoth zelfs **“de voornaamste (of de eerste) van Gods werken”** genoemd. “Eerste” moet hier niet in chronologische zin opgevat worden, maar het ziet op de grootte en sterkte van de behemoth. Kortom: dit dier is een meesterstuk van Gods scheppende kracht!

“Hij is de eerste van Gods werken, het schepsel, waaraan Hij zijn zwaard gaf” (vert. NGB, 1951). Het zwaard ziet op de geweldige snijtanden van het dier (nijlpaard?),

waarmee het als een zeis het gras afmaait. Nog enkele details volgen over dit indrukwekkend dier: de bergen leveren hem hun opbrengst (vers 15). Hij legt zich neer onder de schaduw van bomen “in een schuilplaats van riet en moeras” (vers 16).

De bomen beschutten hem met hun schaduw, de wilgen van de beek omgeven hem (vers 17). De wilgen, zoals ze in een beekdal groeien. Al is de stroom sterk, hij deinst niet terug (vers 18a). **“Hij blijft kalm wanneer de Jordaan opbruist tegen zijn bek”** (vers 18b).

Na deze indringende beschrijving volgt een vraag: **“Kan iemand hem bij zijn ogen vangen? Kan iemand hem met strikken de neus doorboren?”** (vers 19). Het gaat hier om een bepaalde jachttaktiek in het oosten, waarbij men het beest in de ogen greep. Kortom: het dier wordt gezien als onoverwinnelijk.

De strekking van dit gedeelte over de behemoth: wanneer Job de reusachtige dieren niet kan onderwerpen (evenmin als de goddelozen in vers 6 en 7), dan is het zeker onmogelijk

om te bewijzen dat God in de wereldorde niet rechtvaardig zou handelen en dat Hij Zijn knecht Job onjuist behandeld heeft. Zo wordt Job door God op zijn plaats gezet.

Vragen:

1. In Job 39: 37-38 maakt Job zich klein voor God. Iemand schreef: dit is in Gods oog te mager. Hij wil niet alleen onderwerping, maar juist dat we Hem vertrouwen en liefhebben. Kwam Job dan hier nog niet zover (betrek hierin ook het tweede antwoord van de Heere in hst. 40: 1-9)?
2. In 40: 1-9 daagt de Heere Job voor de tweede keer uit tot de strijd. Wat roepen deze verzen bij u op?
3. Wat is de bedoeling van de uitvoerige beschrijving van de behemoth in hst. 40: 10-19?
4. Zou de beschrijving van dit kolossale beest (40: 10-19) ook gebruikt kunnen worden in een biologies op een christelijke school? En zo ja, hoe dan?
5. Welke tekst in dit gedeelte heeft u persoonlijk geraakt en waarom?

Ds. W. Westland

• *Bijbelstudie n. t.*

Lijden als een christen

1 Petrus 4:12-19

In de eerste verzen van hoofdstuk 4 wees Petrus op het einde van alle dingen, dat nabij is.

Daarom moeten we nuchter en waakzaam zijn. We moeten elkaar in liefde opvangen. En de gaven die de Heere geeft, gebruiken tot

opbouw van de gemeente. In de laatste verzen van dit hoofdstuk gaat Petrus daar nog mee verder.

Vers 12 en 13

Vanuit de liefde van Christus spreekt hij de lezers aan als geliefden. Een mooie aanspraak, die ook nu nog in de gemeente mag klinken. U moet er niet vreemd van opkijken als de hitte van verdrukking u treft. Het woord hitte wijst op een zware verdrukking. Moeten we hier denken aan de Romeinse overheid en de wreedheid van keizer Nero? De eeuwen door heeft de kerk van Christus verdrukking moeten ervaren. We moeten dus niet verwonderd zijn, als dat ons ook treft. Petrus zegt hier: het is een beproeving van uw geloof. Om ons te sterken in de strijd van het geloof. Zodat we meer en meer van andere dingen afzien en afhankelijk leren zijn van de Heere. Het lijkt tegenstrijdig, toch mag er in de verdrukking blijdschap zijn. Blijdschap in verbondenheid aan Christus. Hij is in het lijden voorgegaan en heeft het zwaarste kruis verdragen. Dan is er uitzicht op de heerlijkheid die komt als de Heere Jezus terugkomt. Dan zal het lijden voorbij zijn, en is er eeuwige blijdschap.

Vers 14

Hier klinkt de zelfde zaligspreking als in Matth. 5 vers 11 en 12. Zalig, gelukkig te midden van alle tegenspoed. Paulus en Silas konden zelfs zingen in de gevangenis (zie Hand. 16 vers 25) Waarom? “Omdat de Heilige Geest op u rust, u ondersteunt in het lijden, en daarin zelfs heerlijkheid geeft”. Denk eens aan Stefanus: Zijn gezicht straalde als een engel, toen hij stond voor de Joodse raad (zie Hand. 6 vers 15). Gods Geest wordt door de vijanden wel gelasterd. Er wordt

gespot met Christus en Zijn gemeente. Maar in u wordt Hij verheerlijkt: God krijgt de eer. Zijn werk komt openbaar. Dus wat negatief lijkt heeft in het geloof een positieve uitwerking.

Vers 15 en 16

Hier klinkt een waarschuwing. Je moet niet het lijden op je hals halen door eigen zonden. Hier kunnen we denken aan slaven die zich misdroegen. De zonden worden concreet genoemd. Dief, moordenaar en iemand die zich opdringt aan een ander die zijn plaats niet weet. Dan is het lijden je eigen schuld. Maar wanneer je lijdt als een christen, hoeft je je niet te schamen, alsof het oneervol is. Je mag juist God verheerlijken. Dan is het een eer om zo te lijden, want God wordt daarin geëerd.

Vers 17 en 18

Hier vinden we bekende woorden, die we echter goed moeten begrijpen. Het huis van God is de gemeente van Christus. Het oordeel (in het Grieks: krima) is Gods kastijding. Hij doet dat om hun bestwil. Zoals de kanttekening van de Statenvertaling zegt: om de gemeente te reinigen, te zuiveren. Petrus zegt: nu is het de tijd. Die zuivering is kennelijk nodig met het oog op de wederkomst. Dat kan ook voor onze gemeente gelden. Juist nu er zoveel dwalingen zijn en wereldgelijkvormigheid. Dan kan de Heere Zijn gemeente zuiveren met het oog op de wederkomst. Dan is Zijn straffende hand merkbaar. Maar met een positieve bedoeling. Petrus voegt er aan toe: wat zal het einde zijn van degenen die het Evangelie ongehoorzaam zijn? Die het gehoord hebben, maar niet willen luisteren. Petrus stelt de vraag met een grote huiver. Want dan is het eeuwig oordeel te verwach-

ten. Hier citeert Petrus een tekst uit Spreuken 11 vers 31: “De rechtvaardige, dat is in Christus gerechtvaardigd – wordt nauwelijks zalig d.w.z. door strijd en moeite heen. Smal is de weg (Math. 7 vers 13) eng is de poort. Als je ziet op jezelf dan is het ter nauwer nood, vanwege je zonden, want die zijn er tot het laatste toe. Maar als je ziet op de Heere, dan is het een ruime ingang. De kanttekening gebruikt dan de woorden: zeker en gewis. Zie ook Rom. 8 vers 33.

Zalig worden is voor Gods kinderen niet een ‘misschientje’. Want de Heere maakt het werk dat Hij begonnen is ook af. “Maar de goddeloze en zondaren moeten na het sterven voor God verschijnen om rekenschap af te leggen van hun verzondigde leven. Dan blijft er niets anders over dan de eeuwige straf in de hel. Denk hierbij aan de rijke man in de gelijkenis van de arme Lazarus (Luk. 16).

Vers 19

In vers 19 komt Petrus tot een slotconclusie: “die lijden naar de wil van God”, d.w.z. door een leven in gehoorzaamheid aan Zijn geboden. Je kunt ook lezen: naar Zijn wil. In de wetenschap dat ook het lijden in Gods hand is, en dat Hij het kwade ten beste kan keren. In dat vertrouwen mag je je ziel aan Hem toevertrouwen. Met de ‘ziel’ wordt hier bedoeld, heel je leven. Als ze het lichaam doden, dan mag je je geest toevertrouwen, d.w.z. als een pand geven in de hand van de getrouwe Schepper. Wat mooi dat hier de Heere wordt aangeduid als Schepper. Dat komt in het Nieuwe testament nog één keer voor, nl. in Romeinen 1 vers 25. Hier valt de nadruk op God als Schepper, omdat Hij ons

mensen heeft geschapen. En Hij vergeet ons niet. Ook niet als we moeten lijden om Zijn Naam. Ik denk hier aan Zondag 10 van de Catechismus, waar het gaat om de voorzienigheid van God. Dan belijdt de kerk, dat alle dingen niet bij geval, maar uit Zijn vaderlijke hand ons zullen toekomen. Daarom mogen wij ons leven, in welke omstandigheden ook, toevertrouwen aan Zijn Hand. Hij is getrouwd.w.z. Hij laat ons niet aan ons lot over. Hij waakt over ons leven. Dat geeft rust, te midden van alle strijd en moeite. Het laatste van dit hoofdstuk is nog een opwekking: niet alleen vertrouwen, maar tegelijk het goede doen. Gehoorzaam de weg gaan die God ons wijst. Want als wij vragen wat dan het goede is, dan kunnen we terecht bij de Tien Geboden. Samengevat in het ene woord liefde. Liefde tot God en liefde tot de naaste. Het goede doen kan alleen door Gods genade. Als vrucht van de navolging van Christus.

Vragen:

1. Wat zegt het woord “geliefden” ons? (vers 12)
2. Op welke manier beproeft God ons geloof? (vers 12)
3. Wat wordt bedoeld met “gemeenschap aan het lijden van Christus”? (vers 13)
4. Mogen wij ons met de zaken van een ander bemoeien? (vers 15) Wanneer wél en wanneer niet?
5. Wat betekent: het oordeel begint bij het huis van God? (vers 17) Is dat in onze tijd te merken? Hoe dan?
6. Wat wordt bedoeld met “nauwelijks zalig worden”? (vers 18)
7. Wat zegt het u, dat God hier aangeduid wordt als “trouwe Schepper”? (vers 19)

Oud en jong hebben elkaar nodig

Ouderen en jongeren hebben een bepaald beeld van elkaar. Ook kunnen er allerlei vooroordelen zijn. Jongeren kunnen van ouderen denken dat ze niet weten wat er in deze tijd leeft. Ouderen kunnen van jongeren denken dat ze teveel in de wereld op gaan en zich teveel aanpassen. Er wordt daarom wel gesproken over een generatiekloof. Beelden en vooroordelen blijven bestaan als je elkaar niet ontmoet. Wanneer je met elkaar spreekt en elkaars intentie proeft, kom je erachter dat het beeld vaak niet klopt.

Onze gedachten gaan uit naar Paulus en Timotheüs. Paulus heeft als oudere veel ervaring opgedaan. Hij wist van een keerpunt in zijn leven. De Heere had hem plotseling stilgezet op de weg naar Damascus. Hij wist van zichzelf: ik ben de grootste der zondaren. Ook wist hij dat de Heere barmhartigheid aan hem had bewezen. Hij had als apostel het Evangelie verkondigd aan allerlei soorten mensen in allerlei situaties. Tijdens zijn werk had hij veel verdrukkingen meegemaakt. Als hij de tweede brief aan Timotheüs schrijft, staat hij aan het einde van zijn werk en leven.

Timotheüs had een andere geloofsweg. Bij hem was er een geleidelijke weg. Hij leefde echter van dezelfde genade als Paulus. Timotheüs stond aan het begin van zijn werkzame periode. Voor hem was het werk moeilijk en

regelmatig was hij angstig. Ik kan me niet anders voorstellen dat Timotheüs Paulus op de hoogte bracht van zijn eigen ervaringen en van de wederwaardigheden van de gemeente.

In de brief bemoedigt Paulus Timotheüs. Hij spreekt als een geestelijke vader. Hij schrijft in 2 Tim. 3: 10-17 over verdrukking en verleiding, maar ook over navolgen en godvruchtig leven. Hij zegt: *Blijft u echter bij wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt, en u van jongen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof dat in Christus Jezus is. Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.*

Als bestuur zijn we ervan overtuigd dat de oudere generatie de jongere generatie nodig heeft en andersom. Over deze aansluiting zijn we als bestuur bezorgd. Daarom hebben we het volgende voornemen. We willen, Deo Volente, in de maanden april, mei en juni 2018 met besturen van mannenverenigingen spreken over het thema. We zien ernaar uit om te horen van u hoe we jonge mannen bij het werk van de mannenbond kunnen

betrekken. Wat leren we van Paulus en Timotheüs? Welke positieve ervaringen zijn er op de verenigingen te noemen? Hoe kunnen we het contact vermeerderen en verbeteren? Welke suggesties kunt u ons geven over de invulling van de avonden, de jaarvergadering, de bondsdag, de streekvergaderingen, de themadagen, de Hervormde Vaan enz. We vragen u om voor het

einde van het seizoen hierover te spreken op de verenigingen, zodat de besturen verslag kunnen uitbrengen tijdens de genoemde bijeenkomsten. Over enige tijd zullen met u afspraken worden gemaakt. We zijn dankbaar voor alles wat er door de jaren heen door de mannenbond is gedaan en bidden dat het werk vruchtbaar mag blijven in de toekomst.

Ds. P. van der Kraan

• *Onder een vergrootglas*

Omstreden Koningschap

Psalm 2

Deze bijdrage schrijf ik terwijl het nog volop adventstijd 2017 is. Politiek gezien, is het een beladen adventstijd, vooral met betrekking tot Israël en Jeruzalem. U begrijpt waar ik op doel: de erkenning van Jeruzalem als de ongedeelde hoofdstad van de staat Israël door de Verenigde Staten. En de reactie van de (Arabische) wereld daarop. Als vanzelf komen woorden van (de advents) psalm 2 in gedachten. Niet zozeer de woorden over het eeuwige Zoonschap én het daarmee verbonden Koningschap van Christus (vers 6 – 8) – zaken waaraan Gabriël refereert in zijn aankondiging van Jezus' geboorte aan Maria (Luk. 1:32,33). Maar meer de woorden over het verzet van de wereldleiders tegen het beloofde koningschap van Christus (vers 1 – 3), dat juist in deze adventstijd ongemeen fel is. Ik knipte de afgelopen weken een aantal krantenkoppen die op verschillende manieren in dezelfde richting wijzen: felle aanvallen op het koningschap van Christus.

Jeruzalem

De erkenning van Jeruzalem als ongedeelde

hoofdstad van de staat Israël kwam niet onverwachts, maar is reactie op het proces van ontkenning van Israël's geschiedenis door de Verenigde Naties bij monde van de Unesco. Unesco staat voor United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – de organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur. Sinds de Palestijnse Staat in 2011 als volwaardig lid van de Unesco is toegelaten, gebruiken de Palestijnen dit politieke platform om de geschiedenis van Israël te vervalsen. De volgende voorbeelden tonen het aan. In 2016 besloot de Unesco, op initiatief van Arabische Staten, om het complex in 'bezet' Oost-Jeruzalem, dat Joodse en islamitische heiligdommen herbergt, voortaan uitsluitend aan te duiden met de Arabische naam, Haram al-Sharif, en niet langer als Tempelberg. Afgelopen zomer nam de Unesco tijdens een geheime stemming het besluit om de oude stad Hebron en de spelonk van Machpela tot bedreigd werelderfgoed in Palestina (!) te verklaren. Het wordt immers bedreigd door de Israëlische bezetter. Dergelijke besluiten dienen slechts het doel om de wereld te laten geloven dat Israël erop uit is de geschiedenis van Palestina te ver-

nietigen. De werkelijke achtergrond hiervan is echter één onophoudelijke poging van ontkenning van de lange (Bijbelse) geschiedenis van Israël (en dus van de Bijbel), van de staat Israël en zelfs van de God van Israël. Onder meer hierom stapte Israël in 2016 uit de Unesco. Dit najaar volgden de Verenigde Staten. Kort daarop erkenden de VS Jeruzalem als ongedeelde hoofdstad van de staat Israël, zeer tegen het zere been van maar liefst 151 lidstaten (koningen!) van de VN, die unaniem de keuze van de VS veroordeelden. En Nederland deed daaraan mee. Over Israël als Stolperstein (struikelsteen) gesproken (Zach. 12:3).

Eénverdieners

We blijven nog even in Nederland. Al langere tijd leggen de kleine christelijke fracties, de SGP voorop, de vinger bij wat genoemd wordt 'fiscale discriminatie van eenverdieners'. Het gaat mij hier nu niet om de inhoudelijke kwestie, maar meer om de verbetering waarmee een groot deel van onze volksvertegenwoordiging, onder aanvoering van libertijnse voormannen, samen met de regering zich verzet tegen elke poging om dit onrecht recht te buigen. Daarvan kan absoluut geen sprake zijn, want de werkende vrouw is een heilige koe. Recent heeft nota bene het hoogste Nederlandse rechtscollege, de Hoge Raad (waarbij nog enige wijsheid verondersteld mocht worden) uitgesproken dat de Nederlandse staat de eenverdiener mag benadelen. Terwijl deze 'niet-werkende' partner in sommige gevallen gedwongen arbeidsloos is, in veel gevallen echter een substantiële bijdrage levert aan de evenwichtige opbouw van de toekomstige Nederlandse samenleving, die als gevolg van talloze gebroken gezinnen nu al en in de nabije toekomst nog

meer uit het lood dreigt te raken. Wat zit hierachter?

Seksuele revolutie

Wat hierachter zit, heeft onlangs de Duitse rooms-katholieke sociologe Gabrielle Kuby uit de doeken gedaan in een goed gedocumenteerde studie met als titel 'De seksuele revolutie'. Zij toont daarin aan dat de seksuele revolutie vooral de laatste twee decennia enorm wordt aangejaagd door lobbyisten van de VN (na de Tweede Wereldoorlog voor tal van volken een baken van hoop om een mogelijke Derde Wereldoorlog te voorkomen) en de EU. Wie zich hiervoor leent, krijgt tonnen aan euro's of dollars ter beschikking, zit in het centrum van de macht en krijgt toonaangevende media tot spreekbuis. Wie zich daarentegen verzet, wordt met het verwijt van 'discriminatie' en het scheldwoord 'homofoob' monddood gemaakt. Wat deze door lobbyisten aangejaagde seksuele revolutie aangaat: dan hebben we het over massale vergiftiging van het brein door pornografie, over het promoten van homoseksualiteit en verder alles wat ingaat tegen de scheppingsinstellingen van huwelijk en gezin. En de Protestantse Kerk in Nederland laat zich tot forum van dit vergiftigde gedachtengoed maken, zoals bleek tijdens de recente synodevergadering van november. Waarom anders kreeg de homofiele, in onthouding levende Herman van Wijngaarden na zijn toespraak ter synode geen applaus en geen handdruk van de aanwezige synodeleden en vielen deze de lesbische en (zoals ze zelf zij) 'door de liefde ingehaalde' ds. Anne-Marie van Briemen wel in ruime mate ten deel?

Christus is toch Koning!

Israël met zijn bijzondere plaats in de geschie-

denis, de scheppingsinstellingen van God zelf, ze liggen in deze tijd onder een hevig spervuur omdat de koningen der aarde samenspannen tegen de HEERE en Zijn Christus (Ps. 2:2). Maar God spreekt dwars tegen dit verzet in: 'Ik heb Mijn Koning toch gezalft over Sion ...' (vers 6). Een woord dat er de

eeuwen door staat even onverzettelijk als een rots in de branding. Vanaf deze heilige berg breidt deze Koning onweerstaanbaar Zijn heilrijk bewind uit over heel de aarde. Ziet u ernaar uit dat dit volle werkelijkheid wordt? Dan blijft het advent.

Ds. A. Snoek

• *Dordtse Leerregels*

Een heel groot offer

Hoofdstuk II, 1–5

Een accu heeft een plus en een min. Om stroom te leveren en de 'vonk' te laten overspringen is dat nodig. En we begrijpen dat de route waarlangs de stroom zich verplaatst van plus naar min is! In dit verband spreken we liever van één en nul. De mens aan de kant van de nul. Alleen door het vrijmachtig werk van de Heere kan de één voor de nul gezet worden, zodat de mens een tien wordt. Echter, hoe kan de Heere God van nullen en nieten zeggen: 'Ik zie geen zonde meer in Jakob en geen overtreding in Israël?' Uitsluitend door het werk van Zijn Zoon Jezus Christus. In Hem alleen zijn wij rechtvaardig door het geloof. De Remonstranten zien altijd nog een aanknopingspunt in de mens. Al moeten zij erkennen dat dit niet kan op grond van goede werken, dan toch wel in het geloven van de mens.

Borg nodig

Om het werk van Christus en de liefde van de Vader te laten oplichten moet goed nagedacht over de woorden barmhartigheid en rechtvaardigheid. In ieder van de Drie Formulieren van Enigheid komen we deze woorden

tegen. Laten we eerlijk zijn, het woord barmhartigheid ligt beter in ons gehoor. God is het beide, ten hoogste, maar wel in de goede volgorde. Waarom is de komst van de Zaligmaker nodig? De mens is in Adam gevallen. 'Ten dage als u daarvan eet, zult u de dood sterven.' De zonde is tegen God gedaan, de allerhoogste en oneindige Majesteit. Gods recht op kroon en troon gekrenkt door onrechtmatige toe-eigening. Het bord 'Verboden toegang' ruw aan de kant gedrukt. Op het beledigen van koning Willem-Alexander staat straf. Wij hebben Góð op 't hoogst misdaân, wij zijn van het heilspoor afgegaan. De strafmaat is er dan ook naar: tijdelijke én eeuwige straffen, aan ziel én lichaam. Geen ingaan in het eeuwig leven, en wonen te midden van doornen en distels. We moeten het niet zien als lik op stuk, maar wel een handhaven en uitvoeren wat werd gesteld: op overtreding de doodstraf. Met de juffrouw wordt gespeeld als zij de overtreder niet aanpakt. God had de mens toch zo volmaakt en goed geschapen dat hij de geboden kon volbrengen? Nu blijkt: het hek is van de dam en na het ene schaap van de zonde volgen er meer,

oneindig veel. Vanuit het hart, ten enenmale boos, arglistig en een kweekvijver van wangedrag. Van de hoofdschedel tot de voetzool toe; in gedachten, woorden en werken.

Overigens is over die straffen wel wat op te merken. Het is zeker waar: waren er geen zonden, er waren ook geen wonden. Er is straf voor gedane zonde, maar er is ook kastijding tot nut. Om er geestelijk door geleerd te worden en in de oefening ervan een vreedzame vrucht van de gerechtigheid te ontvangen. Gods kind mag dat geloven en belijden. En verzoeken zijn in Vaders handen beproevingen. Om te ontdekken en te vertroosten. Tekenen van het kind-zijn (Hebreeën 12:5-11).

Gekrenkt recht

God staat op Zijn recht. Hij is gekrenkt door onze ongehoorzaamheid. Het enige wat er op zit, is aan de gerechtigheid van God te voldoen. Het is eigenlijk heel eenvoudig: betaal Mij wat u schuldig bent! Voldoen aan de volmaakte gerechtigheid van God is de rekening vereffenen. God zal er direct voldaan op zetten. Echter, wat zit er veel achter die 'ene' zonde. Verschrikkelijk dat Gods beeld in ons gebroken is en wij uit onszelf onbekwaam zijn tot enig geestelijk goed en geneigd tot alle kwaad. Maar indien we zondigen tegen een gebod staan we schuldig aan al de geboden van God. En: vervloekt is een ieder die niet blijft in al wat in het boek van de wet geschreven staat om dat te doen. Nog geen suikerkrumeltje, nog geen 'nagelschrapsel' tot je redding te kunnen geven. Ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Er blijft niets anders over dan de straf en de toorn van God ondergaan. Of, is er nog een middel om die welverdiende straf te ontgaan? Wie kan en wil mijn schuld betalen?

Barmhartig

Tegen de duistere afgrond van ons zondaarsbestaan tekent zich naast de gerechtigheid van God nu Zijn barmhartigheid af. Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, over hen zal een licht schijnen. Het is oneindige barmhartigheid van God. God Zelf zorgt voor voldoening. In het zenden en overgeven van Zijn eigen lieve Zoon tot in de dood van het kruis. En deze Zoon heeft geen zonde, maar wordt tot zonde en vervloeking. De offerdienst wees daar al heen, maar aan het kruis van Golgotha is het werkelijkheid geworden. Zijn hele leven heeft Christus de Zijnen liefgehad, tot het einde toe. God voor ons en God in onze plaats. De barmhartigheid van God voor mensen, maar Zijn rechtvaardige toorn voor Zijn Zoon. De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wat een diepe weg ging de Zoon. In Gethsemané was Zijn ziel beangst tot de dood toe. Hij schreeuwde het uit aan het kruis: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' De barmhartigheid heeft deze keerzijde. Een lijdende en stervende Borg. Is Hij ook uw/jouw Borg?

Volkomen

Christus' dood is het enige en volmaakte offer. Er kan niets bij en er mag niets van af. O God, wees mij, zondaar, genadig. Niet de offers die ik breng, niet de tranen die ik pleng, schoon ik ganse nachten ween, kunnen redden, Gij alleen! Johannes schrijft in zijn eerste brief: 'En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld'. Mondiale reikwijdte, krachtig en waardig voor de grootste van alle zondaren en genoegzaam voor

alle zonden. Roodscharlaken zonden worden wit gelijk sneeuw. Van verleden, heden en toekomst. In Christus weg. Hij, rechtvaardig voor de onrechtvaardigen. Het open graf is daarvan het bewijs. Jezus Christus is 'overgeleverd om onze zonden, maar opgestaan tot onze rechtvaardigmaking' (Romeinen 4:25). Het amen van Vader rust er op. Wie verlangt nog iets anders?

Kruiseling

Ons wordt Jezus in Zijn lijden geschilderd. Juist in die combinatie als de Zoon die lijdt en wat geleden werd, wordt Zijn dood gewaardeerd met zo'n grote kracht. Hierbij past het lezen en overdenken van de lijdensgeschiedenissen uit de Evangelien en Jesaja 53. Jezus als het Lam Gods dat tijdens het scheren Zijn mond niet opende. Als Zoon van God en Zoon der mensen samen. De eniggeborene van de Vader, God uit God en Licht uit Licht, vol van genade en waarheid, zonder enige zweem of smet van onheiligheid. Kijk maar eens goed naar Wie daar hangt aan het kruis. Wat een verschrikkelijk lijden moest de Heiland der wereld ondergaan. Angsten aan ziel en lichaam beide. Het ondergaan en gevoelen van de toorn van God. Als een gevloekte gehangen aan het kruis. Met de misdadigers gerekend. Bovenal: op Zijn roepen bleef het stil van de hemel. Vader reageerde niet. Waarom? Jacobus Revius (1586-1658) dichtte: 'Want dit is al geschied, helaas! om mijne zonden'.

Geloof

Mondiale reikwijdte van het volmaakte offer van Christus betekent geen universalisme, hoofd voor hoofd. Krachtig spreekt Jezus de belofte uit dat een ieder die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwig leven hebbe.

Die woorden zijn niet bestemd voor een selectie van mensen. Maakt alle volken tot Mijn discipelen. De Koning heeft recht op al Zijn schepselen. In Zijn welbehagen zendt de Koning Zijn herauten uit om deze blijde boodschap te verkondigen. Het is geen vrijblijvende zaak deze hemelboden te ontmoeten en te horen. Dwing ze om in te komen! Met hemelse autoriteit wordt bevel gegeven tot bekering en geloof. Maar wat een geheim achter dit bevel. Geloof is een gave van God. In ongeloof volharden is: gij hebt niet gewild! Nu mag er nog een toegaan tot de troon van Gods genade zijn, om barmhartigheid te ontvangen, genade te vinden, geholpen te worden op gepaste en geschikte tijd.

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2015

De volgende wijzigingen in "het Adresboekje" doorvoeren:

- 1) Het bestuur van de MV "Onderzoekt de Schriften" te Hasselt (blz. 45) is als volgt: voorzitter dhr. H. Visscher, Boerweg 10, 8061 PH Hasselt; secretaris dhr. F. ten Klooster, Van Haersoltelaan 28, 8061 EG Hasselt; penningmeester dhr. P. Dolfmsa, W. van Russellstraat 2, 8061 CS Hasselt;
- 2) de MV "Tolle Lege" te Goedereede (blz. 15) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. A. Tanis, De Stove 11, 3252 CB Goedereede.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Voor al onze activiteiten zie onze agenda
op www.hervormdemannenbond.nl

• Boekbespreking

Dr. M. van Campen,
dr. J. Hoek en dr. M.J. Paul
(red), **Met het oog op het
einde**, over de christelijke
toekomstverwachting, uitgeverij
Groen Heerenveen, 2017,
128 blz., prijs € 9,95.

In deze bundel artikelen, bewerkingen van de Ankerlezingen die zowel in Gouda als in Voorthuizen werden gehouden, worden diverse aspecten van de Bijbelse toekomstverwachting besproken. De zes hoofdstukken gaan over: signalen van de eindtijd, het duizendjarig rijk, de antichrist, het louteren of vergaan van de aarde, het lezen van de profetieën, het verschil in straf en heerlijkheid. De verwachting van de wederkomst maakt ons niet passief, maar actief. Waakzaamheid en werkzaamheid gaan altijd hand in hand. Het bepaalt ons leven in het hier en nu, bijv. hoe je omgaat met het milieu, je geld en je bezit. De Geest van Pinksteren doet ons uitzien naar de wederkomst. De gespreksvragen maken het mogelijk de verschillende thema's op de mannenvereniging te bespreken. J.H. Lammers

• Overlijdensbericht

In vast vertrouwen op zijn Heer en Heiland is Thuisgehaald ons trouw en meelevend lid

WILLEM RIJKEN

in de leeftijd van 83 jaar.

Hij was vele jaren lid van de M.V. Hoevelaken en sinds 2011 lid van onze M.V.

De Heere vertrooste en sterke zijn vrouw en de (klein) kinderen.

Bestuur en leden van de
M.V. "Schrift en Belijdenis" te Barneveld

December 2017

1e voorzitter: Ds. J.H. Lammers
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
T 0318 483717 • dsjpnap@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom
T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
T 0348 551496 •
accountant.c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (Redactie-adres)
Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.M. Molenaar (Themadagen)
Vossenakker 2, 6711 CZ Ede
T 0318 307748 •
ds.jmmolenaar@hervormdede.nl

Lid: Ds. A. Snoek (Verdiepingsconferentie 23+)
Kerkstraat 8, 4041 XB Kesteren
T 0488 723120 • asnoekvdm@solcon.nl

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)
Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris